

J. Shonckaert.

ORGAAN DER CLUB VAN
NEDERLANDSCHE VOGELKUNDIGEN
VOORTZETTING VAN JAARBERICHT 1 — 17, 1911 — 1928

REDACTIE: Dr. C. EIJKMAN, Dr. C. G. B. TEN KATE (Secretaris, Kampen,
de la Sablonièrekade 31) en Tj. Gs. DE VRIES

Aan Mr. Dr. R. C. E. G. J. Baron Snouckaert
van Schauburg,

EERE-VOORZITTER DER CLUB VAN NEDERLANDSCHE
VOGELKUNDIGEN, BIJ GELEGENHEID VAN ZIJN
75sten VERJAARDAG.

In de laatste aflevering van den vorigen jaargang vestigden wij reeds de aandacht op den naderenden vijf en zeventigsten verjaardag van onzen Eere-Voorzitter, Mr. Dr. R. C. E. G. J. Baron SNOUCKAERT VAN SCHAUBURG, op 10 Mei van dit jaar en boden wij Z. H. W. G. reeds bij voorbaat onze welgemeende gelukwensen aan.

Wij zijn er van overtuigd namens alle leden der Club te spreken, indien wij dezen gelukwensch herhalen en de hoop uitspreken, dat onze Eere-Voorzitter nog vele jaren in de gelegenheid zal mogen zijn met voldoening terug te zien op het werk, dat hij zulk een langen tijd met zooveel succes verricht heeft ten bate van de ornithologische wetenschap in het algemeen en van de Club van Nederlandsche Vogelkundigen in het bijzonder.

Dat wij als Clubleden den jubilaris hier bijzonder huldigen, spreekt van zelf en is ook een eereplicht. Hij toch was de oprichter van onze Club van Nederlandsche Vogelkundigen, zijn troetelkind mogen wij wel zeggen. Voor de Club was hem moeite, tijd noch geld te veel en met onverdroten ijver heeft hij, van af de oprichting in 1911, tot op den dag van heden gewerkt om

zijn schepping in aanzien en omvang te doen toenemen. En dat hij daarbij, wij zouden haast zeggen, werk voor drie deed, dat weten vooral de ouderen onder ons het beste.

Onder zijn uitstekende, voorname en toch zoo vriendelijke leiding geraakte de Club tot grooter bloei, dan wij zelfs in den aanvang hadden durven verwachten. Dit was in niet geringe mate te danken aan het zoo goed verzorgde jaarbericht, waarvoor hij de meeste bijdragen leverde en dat hij als eenig redacteur tot 1923 ook technisch behandelde.

Dat ons Cluborgaan op zulk een hoog wetenschappelijk peil staat en er, zoowel in binnen als buitenland, door de ornithologen steeds met zulk een belangstelling van wordt kennisgenomen, danken wij in de eerste plaats aan onzen eminenten Eere-Voorzitter.

In aflevering 4 van jaarbericht No. 16 (April 1927), bij gelegenheid van zijn 70sten verjaardag, schetsten wij den levensloop van baron SNOUCKAERT als ornitholoog en verzamelaar, als oprichter onzer Club en strijder voor het recht der wetenschap op het verzamelen, ook van beschermde vogels, voor studiedoeleinden. Wij wezen daarbij ook op het groot aantal ornithologische bijdragen en studies, welke in den loop der jaren, naast zijn standaardwerk voor de Nederlandsche ornithologie: „Avifauna Neerlandica”, uit zijn wel versneden pen zijn gevloeid.

Onze daarbij geuite waardeering, onderschrijven wij hier nogmaals ten volle.

Sinds de laatste tien jaren verblijft onze Eere-Voorzitter in het buitenland. Zijn uitgebreide collectie, hoofdzakelijk palaearktische vogelhuiden, heeft hij, bij gebrek aan voldoende ruimte, niet met zich kunnen medenemen. Wij kunnen ons voorstellen hoe hard het hem zal zijn gevallen van zijn verzameling, waaraan zooveel zorgen en geld besteed en zooveel herinneringen verbonden waren, afstand te doen.

Het strekt hem zeker tot eere, dat hij, ten koste van zijn eigen belang, het mogelijk gemaakt heeft, dat deze waardevolle collectie in Nederland is gebleven en niet, zooals in den tegenwoordigen tijd regel schijnt te zijn, tegen den hoogsten prijs naar de andere zijde van den Atlantischen Oceaan verhuisde, alwaar ze practisch voor ons als verloren beschouwd had kunnen worden.

De studeerende ornithologen vooral, kunnen het niet ge-

noeg waardeeren, dat deze kostbare verzameling, waaruit zoo veel kennis geput kan worden, in ons land en onder hun bereik is gebleven.

Alhoewel niet meer in het bezit van zijn verzameling, zoo verflauwde de belangstelling in de ornithologie geenszins. Zij bepaalde zich thans echter geheel tot het literaire gedeelte daarvan, want zijn uitgebreide ornithologische bibliotheek en zijn enorme literatuurkennis nam de heer SNOUCKAERT met zich mede. Daarvan heeft de Club in niet geringe mate nog tal van jaren kunnen profiteeren.

Behalve de levering van vele, wetenschappelijk zeer hoog staande bijdragen (wij denken daarbij aan die betreffende onze Oost-Indische avifauna en vooral aan zijn „Synopsis kakatoeidarum” en „De Duiven van het geslacht *Columba*”,) verzorgde hij tot voor kort nog steeds de literatuurbespreking in ons orgaan. Welk een moeite en studie vooral deze laatste arbeid gedurende 20 jaren gekost heeft, wordt eerst goed begrepen indien men zelf dit werk onderhanden moet nemen. Wij vermeen en dan ook, dat onzen zoo hooggeachten jubilaris hiervoor een zeer bijzonder woord van dank en lof toekomt. Hoevelen toch hebben in den loop der jaren op vlugge en gemakkelijke wijze kunnen kennis nemen van zoo veel belangrijke bijdragen der ornithologische literatuur, waarbij zeker ieder studeerende onderwerpen heeft gevonden, welke hem bijzonder interesseerden of waarvan hij in het belang van zijn studie verplicht was kennis te nemen. Zonder veel moeite of kosten kon hij dan de betreffende literatuur naslaan.

Sommigen meenen, dat dit, ik mag wel zeggen reusachtige werk, waarbij men over veel kennis en een groot geduld moet beschikken, niet steeds voldoende gewaardeerd wordt. Dit is geloof ik niet geheel juist. Zij toch, die niet over voldoende literatuur beschikken en toch op de hoogte willen blijven van de ontwikkeling der ornithologische wetenschap, zullen zeker steeds met voorliefde deze literatuuroverzichten gelezen hebben en den samensteller zeer dankbaar zijn geweest voor alle moeite en zorg daaraan besteed, zonder zich echter altijd voldoende reken-schap te hebben gegeven welk een enorme arbeidspraestatie daarmede gemoeid is geweest. Door de groote belangstelling, waarmede men in de literatuuroverzichten een of ander onderwerp, waarvoor men zich in het bijzonder interesseert, opzoekt, kan men wel de moeite vergeten, welke de samensteller zich

getroost heeft, doch zeker niet de dankbaarheid voor zooveel belangeloozen arbeid.

Wij maken van deze gelegenheid gebruik onzen Eere-Voorzitter ook hiervoor nog eens in het bijzonder ons aller dank te betuigen.

Moge Baron SNOUCKAERT nog vele jaren in de gelegenheid zijn om, zij het ook van verre, het werk van onze Club met belangstelling gade te slaan niet alleen, maar moge hij zijn schrijverstalent ook in de toekomst blijven stellen ter beschikking van de ornithologie in het algemeen en van ons Cluborgaan in het bijzonder, zulks is zonder twijfel de wensch der ornithologen, zoowel van Nederland als daarbuiten. En moge in dit opzicht nog menigmaal op hem van toepassing zijn, het eens door hem zelf aangehaalde liedje van FRIMOUSSE in MEILHAC en HALÉVY's „Petit Duc”:

„Et pour bien faire son métier
„Il trempe, trempe,
„Trempe, trempe,
„Sa plume dans son encrier.”

Namens Bestuur en Redactie,
De Voorzitter,
P. HENS.

De Verbreding van *Picus canus* Gm.,

DOOR

Mr. Dr. R. Baron SNOUCKAERT VAN SCHAUBURG.

De Hollandsche naam van dezen vogel is kleine groene specht of wel grauwspecht. De soort is verbreid van Noorwegen tot Sumatra, maar is in sommige streken zeldzaam of in het geheel niet aanwezig. HARTERT geeft op p. 894—895 V. p. F. de verbreiding in Europa op en is van oordeel dat er in dit werelddeel slechts één vorm is; hetzelfde is de meening van LAUBMANN (Verh. Orn. Ges. Bay. XV, 1922, p. 202). Toch hebben anderen